

тъ знайтъ че ще настъпи лята зима и тежко тогава на ленивите! . . . Така е и съ нась, млади читатели! Тези които на младост се трудъятъ, тъ ще иматъ всичко готово на старост и тогава ще имъ бъде леко, както е леко на пчелите прѣзъ зимата.

Тези думи ги знаела и Свѣтославка. Ето защо тя се трудѣла много въ училището и е била най прилѣжна ученичка. Освѣнъ уроцитѣ си, въ свободното врѣме прочитала и други полезни дѣтски книжки, отъ които се е научавала на много нови нѣща. Родителите на Свѣтославка за това ѝ трудолюбие, записали ѝ да получава дѣтско списание съ много хубави картички. Книжките е прочитала внимателно и послѣ ги давала на другарките си, като имъ казвала: „Нека да се трудимъ на младостъ, за да ни е добре на старостъ!“

З И М Ъ.

Зима. Хладно,	Ей, дѣчица!
Сводъ се вѣси,	Ето зима:
Птиче гладно	Хлузганица
Зрѣнце тѣрси.	Ще да има,

Парцалята	Нисаньето
Завалѣли;	Си свѣршете,
Вредъ кѫщята	И урока
Побѣлели.	Пригответе,

Че да идемъ
Тамъ на двора,
Да направимъ
Отъ снѣгъ хора.

М. Ханджиевъ.
